

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XXXIII. Gregorii Papae I. Ad Colvmbvm Episcopvm Nvmidiaae. De Maximiano episcopo, qui praemio corruptus Donatistarum episcopum fieri permisit: & de cura pastoralis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

mittatur, omnino iam inter perditas habebitur. De hoc quod dicitis incensæ ciuitati Seueri schismatici eleemosynam esse mittendam, idcirco vestra fraternitas sentit, quia quæ contra nos præmia in palatium mittat, ignorat. Quæ etsi non transmitteret, nobis considerandum fuit, quia misericordia prius fidelibus, ac postea ecclesiæ hostibus est facienda. Iuxta quippe est ciuitas Fanum, in qua multi captiuati sunt, ad quam ego iam transacto anno transmittere volui, sed inter hostes medios non præsumpsi. Videtur ergo mihi, vt Claudium abbatem cum aliquanta pecunia illuc transmittere debeatis: & liberos quos illic pro precio suo in seruitio teneri inuenerit, vel si qui adhuc sunt captiui, redimat. De summa vero eiusdem pecuniæ transmittenda, vobis certum sit, quia quidquid vos decernitis, mihi placet. Sin autem cum excellentissimo viro Romano patricio agitis, vt pacem facere cum Arnulpho debeamus, ego ad vos personam aliam transmittere paratus sum, cum qua mercedis causæ melius fiant. De fratre autem & coepiscopo nostro Natali valde contristabar, quod de illo quædam superba cognoueram: sed quia mores suos ipse correxit, meam tristitiam simul meipsum vincendo consolatus est. Pro qua re fratrem & coepiscopum nostrum Malchum admone, vt priusquam ad nos veniat, rationes suas ponat, & tunc demum alibi, si necesse est, proficiscatur. Et si eius actus bonos cognoscimus, ei fortasse, vbi necesse est, vt hoc ipsum patrimonium quod tenuit, restituamus.

Grat. dist.
68. cap. Iuo
p. 6. c. 82.

EPISTOLA XXXIII.

GREGORII PAPÆ I.

AD COLVMBVM EPISCOPVM NVMIDIÆ.

De Maximiano episcopo, qui præmio corruptus Donatistarum episcopum fieri permisit: & de cura pastoralis.

Gregorius Columbo episcopo Numidiæ.

NOTVM est, carissime in Christo frater, quod antiquus hostis, qui primum hominem de paradisi deliciis in hanc ærumnosam vitam callida persuasione deposuit, & in eo iam tunc humano generi pœnam mortalitatis inflixit, eadem nunc calliditate ouium dominicarum

Concil. Tom. 13.

L I

pastores, quo facilius gregem capiat, transfusus conetur venenis inficere, & iure iam potestati propriæ vendicare. Sed nos qui licet immeriti sedem apostolicam vice Petri apostolorum principis suscepimus gubernandam, ipso pontificatus officio cogimur generali hosti quibus valeamus nisibus obuiare. Porrecta igitur petitione insinua-uerunt nobis præsentium latores, Constantius & Mustellus, vt asserunt, ecclesiæ Pudentianæ diacones in Numidiaprouincia constitutæ, Maximianum eiusdem ecclesiæ antistitem in loco, quo degit, corruptum præmio Donatistarum episcopum noua licentia fieri permisisse, cum et si hoc anterior vsus permetteret, manere atque persistere fides catholica prohiberet. Ob hoc ergo fraternitatem tuam scriptis præsentibus necessario duximus adhortandam, vt veniente ad te Hilario chartulario nostro, adunato episcoporum vniuersali Concilio, habito præ oculis terrore venturi iudicis, causâ eadem subtili ac solerti debeat indagatione perquiri. Et si capitulum hoc a præsentium latoribus prædicto episcopo documentis idoneis fuerit approbatum, a dignitate officioque quo fungitur modis omnibus degradetur: vt & ille ad pœnitentiæ lucra per agnitionem delicti redeat, & ceteri tentare talia non præsumant. Æquum enim est, vt qui Iesum Christum Dominum nostrum hæretico accepta pecunia venundedit, vt fertur, ab eius videlicet sacrosancti corporis ac sanguinis tractandis mysteriis submoueatur. Si qua autem inter eos extra crimen hoc damnorum quorundam vel priuatorum negotiorum, sicuti petitio diaconorum ipsorum continet, versatur intentio; hanc tua fraternitas cum prædicto chartulario nostro priuata cognitione perquirat, & inter vtramque partem iustitia procedente definiat. Porro autem præsentium latorum insinuatione didicimus, Donatistarum hæresim pro peccatis nostris quotidie dilatari, & valde plures, data per venalitatem licentia, post catholicum baptisma a Donatistis denuo baptizari. Quod quam graue sit, frater, oportet nos tota mentis intentione perpendere. Ecce lupus dominicum gregem non iam in nocte latenter, sed in aperta luce dilaniat, & nos eum grassari in ouium nece cernimus, & nulla ei sollicitudine, nullis verborum iaculis obuiamus. Quos ergo fructus

Domino multiplicati gregis ostendemus, si & ipsum, quem pascendum suscepimus, otiosa mente cernimus a bestia deuorari? Studeamus igitur cor nostrum terrenorum pastorum imitatione succendere, qui hiemales noctes imbribus geluque constricti ducunt sæpe peruigiles, ne vel vna ouis, & non forte utilis pereat. Quam etsi insidiator ore voraci momorderit, quomodo satagunt, quibus cordis anhelant æstibus, in quas voces ut eruant captum pecus angustia stimulante profiliunt, ne a gregis Domino quidquid per incuriam perdiderint exigatur? Vigilemus ergo ne quid pereat, & si captum forte quid fuerit, vocibus diuinorum eloquiorum ad gregem dominicum reducamus, ut ille qui pastor pastorum est vigilasse nos circa gregem suum suo misericors dignetur iudicio comprobare. Hoc quoque vos necesse est solerter attendere, ut si qua contra latores præsentium eiusdem episcopi recta fuerit petitio, subtili debeat indagatione perquiri: & si fortasse ipsi quoque pro sua culpa iure feriendi sunt, nequaquam censemus esse parcendum.

Mense Augusti, indictione decima.

EPISTOLA XXXIV.
GREGORII PAPÆ I.

AD IANVARIVM EPISCOPVM CALARITANVM.

Inter alia scribit de Isidoro sine causa excommunicato.

Gregorius Ianuario episcopo Calaritano.

Si sacerdotale quod administramus officium mentis integritate pensemus, sic nos cum filiis nostris indiuiduæ caritatis debet vnire concordia, ut sicut patres in nomine, ita affectu probemur in opere. Dum ergo tales nos esse quales præfati sumus oporteat, miramur cur aduersus fraternitatem tuam tanta querimoniarum moles exorta est. Quod quidem nos adhuc credere dubitamus. Sed ut veritatem valeamus agnoscere, Ioannem sedis nostræ notarium nostra illic præceptione suffultum direximus, qui partes in electorum compellat adesse iudicio, & sua ad effectum executione quæ fuerint iudicata perducatur. Quocirca fraternitatem tuam scriptis præsentibus adhortamur, ut causarum apud se ante debeat merita pertractare.

Concil. Tom. 13.

Ll ij